

Sygn. akt VIII C 1619/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia, Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Wiśniewski

Protokolant: Anna Hrydziuszko

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko G. J.

o zapłatę

I. uchyła nakaz zapłaty Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. VIII Nc 270/14;

II. zasądza od pozwanej G. J. na rzecz powoda A. W. kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2014 r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.667 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód A. W. wniósł pozew w postępowaniu nakazowym o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej G. J. kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 marca 2014 r. do dnia zapłaty. Uzasadniając swoje żądanie, wskazał, że w drodze indosu na jego rzecz zostały przeniesione prawa z weksla własnego wystawionego przez pozwaną. Pomimo zawiadomienia o dacie i miejscu przedstawienia weksla do zapłaty, pozwana nie stawiała się, aby wykupić weksel.

W dniu 8 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana złożyła zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa. Zarzuciła, że weksel został uzupełniony po upływie terminu przedawnienia roszczenia ze stosunku podstawowego, tj. pożyczki udzielonej pozwanej przez D. Z.. Powód, nabywając weksel, miał zaś świadomość, że wyrządza pozwanej szkodę, pozbawiając ją prawa powołania się na upływ terminu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 stycznia 2014 r. pozwana G. J. wystawiła weksel na zlecenie D. Z., zobowiązując się do zapłaty kwoty 20.000 zł. Weksel miał być płatny we W. za okazaniem.

Na odwrocie weksla D. Z. napisała i podpisała indos, oświadczając, że ustępuje na zlecenie powoda A. W..

(dowód: weksel, k. 16)

Pismem z dnia 24 lutego 2014 r. – doręczonym pozwanej w dniu 28 lutego 2014 r. - powód, działając przez pełnomocnika, poinformował, że prawa z powyższego weksla w drodze indosu zostały przeniesione na niego. Wskazując, że weksel jest płatny za okazaniem, pełnomocnik powoda powiadomił pozwaną, że w czternastym dniu, licząc od dnia następnego od dnia otrzymania pisma, przedstawi jej weksel do zapłaty o godzinie 12.00 w budynku Okręgowej Rady Adwokackiej we W. przy ul. (...).

(dowód: - pismo z dnia 24 lutego 2014 r. wraz z dowodem doręczenia, k. 11-12,

- wydruk wiadomości elektronicznej, k. 13)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w przeważającej części na uwzględnienie.

W ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, że pozwana – jako wystawca weksla własnego – zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda kwoty 20.000 zł. Powód przedłożył bowiem wystawiony przez pozwaną na wskazaną sumę weksel własny, spełniający wymagania z art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz. U. z 1936 r., Nr 37, poz. 282). Na odwrotnej stronie weksla remitent (D. Z.) napisała i podpisała indos na rzecz powoda (art. 13 w zw. z art. 103 prawa wekslowego), wskutek czego zostały przeniesione na niego wszystkie prawa z weksla (art. 14 w zw. z art. 103 prawa wekslowego). Indos należało ocenić za skuteczny, gdyż wystawca weksla (pozwana) nie umieścił na wekslu zastrzeżenia, że weksel można przenieść tylko w formie i ze skutkami zwykłego przelewu (art. 11 w zw. z art. 103 prawa wekslowego).

Pozwana nie zdołała zaś skutecznie zgłosić żadnych zarzutów podważających zasadność dochodzonego roszczenia. Pozwana nie wykazała bowiem twierdzeń zawartych w zarzutach od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. W szczególności nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego, że zawarła umowę pożyczki z D. Z., a tym bardziej, że weksel miał stanowić zabezpieczenie tej pożyczki. Brak było więc podstaw do uwzględnienia zarzutu, o którym mowa w art. 10 w zw. z art. 103 prawa wekslowego, tj. wypełnienia weksla in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem.

Powództwo okazało się nieuzasadnione jedynie częściowo w zakresie roszczenia odsetkowego. Z ustalonych przez Sąd okoliczności wynikało, że weksel był płatny za okazaniem, a datą przedstawienia weksla do zapłaty był dzień 14 marca 2014 r. Poinformowanie pozwanej (wystawcy weksla własnego) o możliwości zapoznania się z oryginałem weksla w oznaczonym dniu i miejscu spełniało bowiem wymagania przedstawienia do zapłaty w rozumieniu art. 38 w zw. z art. 103 prawa wekslowego, a dzień, w którym pozwana mogła faktycznie dokonać oględzin weksla był datą przedstawienia weksla do zapłaty (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2006 r., IV CSK 132/05, LEX nr 195420; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., I CK 224/04, LEX nr 277075; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2001 r., III CKN 322/00, OSNC 2001/11/164). Powód mógł zatem domagać się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie sumy wekslowej (art. 48 ust. 2 w zw. z art. 103 prawa wekslowego), ale do należnych mu odsetek nie mógł zostać wliczony dzień płatności (art. 73 w zw. z art. 103 prawa wekslowego), tj. dzień 14 marca 2014 r.

W związku z koniecznością częściowego oddalenia powództwa (w zakresie odsetek ustawowych za dzień 14 marca 2014 r.) należało uchylić w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzec o żądaniu pozwu (art. 496 k.p.c.).

Mając na względzie, że powództwo został niemal w całości uwzględnione, na podstawie art. 100 zd. drugie k.p.c. Sąd zasądził zaś od pozwanej na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów procesu, obejmujących opłatę od

pozwu (250 zł), wynagrodzenie pełnomocnika w osobie adwokata (2.400 zł) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda oraz pełnomocnikowi pozwanej;
3. kal. 14 dni.